No. 87. 1842.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 22 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Het Journal de la Haye

heeft thans den sluijer, welke tot dusver deszelfs nieuwe strekking en bedoelingen nog min of meer bedekte, opgeheven; wij kennen nu den aard van deszelfs grondwetsgezindheid volkomen.

Men zie deszelfs No. van den 18 en 19 dezer.

Art. 4 der grondwet zegt duidelijk en uitdrukkelijk: »Allen, die zich op het grondgebied van het Rijk bevinden, *hetzy ingezetenen of vreemdelingen*, hebben *gelyke* aanspraak op bescherming van persoon en goederen."

Geniet dus de ingezeten bescherming tegen handelingen van het politiek gezag, door den waarborg, dat, zoo hij misdreef, de onpartijdige regter over zijne daden zal oordeelen, dan geniet de vreemdeling, zoolang dat art. bestaat, volmaakt *gelyke* bescherming. De letter en zin zijn duidelijk en ondubbelzinnig: er valt niet aan te verdraaijen.

Er is nu op nieuw een vreemdeling, die zich op het grondgebied van den Staat bevond, zonder vorm van proces, het land uitgezet; en het *Journal* verdedigt deze daad.

Op welke gronden? Het heeft geene gronden; het heeft slechts *consequentien* tot zijne hulp; en consequentien, heeft de wijsgeer Wolff reeds voor lang geleerd, *zyn* geene gronden of bewijzen.

Niet eens verledigt zich het *Journal de la Haye* te betoogen, dat de regtbanken, dat het strafwetboek, ontoereikend zijn, om de rust van den Staat tegen kwalijkgezinde vreemdelingen, in vredestijd en bij volkomene staatkundige kalmte, te beschermen.

Het onthield zich gewis van dit betoog, omdat het op goede gronden niet te leveren was.

Het beroept zich op een betoog van een nieuw Nederlandsch Nieuwsblad; maar welk gezag heeft dit blad boven dat van eenen Thorbecke, die de wijziging van art. 4 noodzakelijk oordeelt, om aan de regering in voorkomende gevallen de noodige magt tegen vreemdelingen in handen te geven? Welk gezag boven de duidelijke letter der grondwet zelve?

Het *Journal* beroept zich op het gebeurde sinds het 4e eener eeuw; en op het berusten in, — of goedkeuren daarvan door de meerderheid der Staten-Generaal.

Men denke nu maar aan hetgeen er alverder gedurende het 4e dier eeuw gebeurd en gehomologeerd is; men houde zich aan de leer, hier door het *Journal de la Haye* gepredikt, dat wat op die wijze geschied is, ook verder geschieden mag; (want dit toch is de grondslag zijner gansche redenering, en men zal zien, waartoe men komt, en of de natie zich dit bij vernieuwing wil laten welgevallen

Dit is geen helpen handhaven der grondwet, *Journal*, zoo als gij beloofd hadt; dit is de grondwet tot eene doode letter helpen maken en de regten en vrijheden des Nederlandschen volks en van hen, die het in zijn midden opnemen en beschermd wil hebben, in het voetzand doen treden.

Daarna moge de Natie, moge het buitenland oordeelen, welke uwe bedoelingen zijn; of gij waardig kunt gekeurd worden de tolk van Nederland naar buiten te wezen.

Hadt gij gezwegen, *Journal*, het ware ons wel geweest. Wij hadden *gedacht*, doch niets *gezegd*. Maar nu gij eene zaak op *die* wijze tegen schier alle onafhankelijke bladen komt verdedigen, en op dezen den schijn wilt werpen, als voerden zij eene oppositie *quand même*, als gold bij hen het vaderlandsche belang voor niets; nu, *Journal*, vinden wij zulk eene handelwijze zoo onvoegzaam, en van zoo weinig achting voor het oordeel des Nederlandschen volks blijken gevende, dat wij moeten verklaren, u niet langer voor een onafhankelijk blad te *kunnen* houden, maar voor een zoodanig, welks schrijvers hunne overtuiging hebben laten aan banden leggen.

Wij hebben meer dan eenmaal in dit blad de aanvallen tegen den Minister van Hall, welke ons voorbarig en onverdiend voorkwamen, zoo krachtig wij vermogten, te keer gegaan; wij wilden eerst handelingen, feiten, om te kunnen oordeelen.

Maar evenzeer als wij het besluit op den ministerraad, de circulaire aan de procureurs-generaal tegen, in ons oog, al te ver gezochte bedenkingen verdedigden; moeten wij ten aanzien van *deze* daad des Ministers onze hoogste afkeuring uitdrukken.

Wij hopen, dat het hier nu niet bij blijven zal. Wij hopen, dat de uitgedrevene zich bij den Hoogen Raad over schending der grondwet te zijnen aanzien zal beklagen; wij hopen, dat het zal worden uitgemaakt, of de grondwet leeft en werkt, dan of zij dood is; of de in dezelve geschrevene verantwoordelijkheid der Ministers *iets* of *niets* beteekent.

De strafwet, thans nog in werking, is zacht; zij kan den Hoogen Raad niet afschrikken van te doen vervolgen. Een arrest, hetwelk den Minister condemneert, laat hem nog gelegenheid, de daad binnen eenen bepaalden termijn te herstellen. Wil hij niet, Z. M. de Koning kan kwijtschelding van straf verleenen: doch Nederland moet weten, wat van zijne grondwet is; en in hoever een verantwoordelijk Minister ongestraft daaraan eene uitlegging kan geven, als hier aan art. 4 gegeven is.

Wij erkennen zoo zeer als ieder ander, dat de bescherming bij art. 4 den vreemdeling verleend, te ruim, te onbepaald is; dat de regering, in sommige gevallen, sneller en krachtiger moet kunnen handelen, dan dat artikel toelaat, doch dat art. *bestaat*, en het moet evenzeer worden geëerbiedigd, als de regering verlangt, dat *andere* artikelen door de vertegenwoordiging en de natie zullen worden geëerbiedigd, welke mede onveranderd zijn gebleven en niet minder dan art. 4 dringend wijziging hadden noodig gehad.

Wij willen afwachten en hopen, dat er strikt *regt* geschieden zal.

De Hoofd-Commissie tot de zaken der Israëliten in Nederland, in betrekking tot de vereischten, de opleiding en de wijze van verkiezing der Inlandsche Rabijnen.

> Ne gouvernant que par des cabales et intrigues, ils ne cherchent qu'a rendre les loix souples et dociles a leur desirs.
>
> Entretiens de Phocion.

(*Vervolg en slot.*)

U, Hoofd-Commissie tot de zaken der Israëliten, geenszins het zoogenaamde mobile perpetuum, maar al de leden van dit ligchaam, zoo over het algemeen als in het bijzonder, dagen wij voor de regtbank der verantwoordelijkheid. Gij die het vertrouwen van het gouvernement genoot en hetzelve, in de heiligste belangen uwer land- en geloofsgenooten hebt voorgelicht, welk spel hebt gij met ons gedreven! Het is een ellendige uitvlugt, alles op de schouderen van eenen man te laden; wanneer gij geen kracht, wil, lust of moed had, daadwerkelijk aandeel in het beheer te nemen, waarom de posten, die u zonder bezoldiging zijn opgedragen, en die *ons* evenwel op een zoo hoogen prijs komen te staan, niet nedergelegd? Indien u, dat daadwerkelijk aandeel, nog onverschillig is, waarom niet onmiddellijk uit uwe betrekkingen getreden, liever dan gloeijende kolen op uwe hoofden te laden? Ook de loffelijke landsregering is niet vrij te pleiten van de beschuldiging, dat zij, onder voortdurende toelagen van de schatkist, *men* zou bijna zeggen, wetens en willens, de kerkelijke aangelegenheden der Israëlitische ingezetenen, aan eene stiefmoederlijke toezigt heeft overgelaten. Het laissez nous faire, ware oneindiglijk beter geweest; want verkiesselijker is het, het goede en het nuttige, van verscheidenheid te hopen, dan het schadelijke en het nadeelige, van eenheid te vreezen. De Israëliten zijn zelf meester van hun kerkelijk beheer, in verband met de algemeene wetten van den lande; doch wanneer de hoogloffelijke regering zich in dat beheer immisceert, zonder voor een geëpureerd Judaisme, of voor de tijden van Lodewijk den Goede bevreest te zijn, dan behoort het ten goede, en geenszins in een tegenovergestelden zin, te geschieden.

« Mogt er, in wezenlijkheid, een centraal, Israëlitisch « kerkbestuur, voor de godsdienstige beschaving der Neder- « landsche onderdanen van deze gezindte, voor het onder- « wijs, en voornamelijk tot de bevordering (van andere « oogmerken) noodig zijn, dan behoorde hetzelve te zijn « zamengesteld uit notabele, eerbiedwaardige, populaire, « onpartijdige, welmeenende en werkzame mannen, die « invloed uitoefenen, vertrouwen inboezemen, uit mannen « die imponeren, waaraan de algemeene hoogachting en « hulde hunner geloofsgenooten wordt toegebragt. Met de « tegenwoordige Hoofd-Commissie, die het aan invloed faalt, « den vrijen wil ten beste te leiden, zullen deze heilzame « oogmerken nimmer worden bereikt." (Missive aan den Minister van Binnenlandsche Zaken, Julij 1841.)

Aan eene commissie van bovengemelde omschrijving, waarvan de Voorzitter en de secretaris, door de Hooge Regering, konden, daarentegen de overige leden, door de respective kerkeraden moesten benoemd worden, mogen de Nederlandsche Israëliten, onder bepaling van wetten en verordeningen, gegrond op wijsheid, voorzigtigheid en ondervinding, het hoofdbeheer hunner kerkelijke en godsdienstige belangen aanvertrouwen, indien zij immer, tot het creëren van zoodanig ligchaam, roeping gevoelen, en met eenparige stemmen en vrijen wil, daartoe zouden overgaan; met eene dusdanige corporatie zouden zij confirmis kunnen sluiten; in hare handen mogen zij een tijdelijk en voorwaardelijk mandaat laten berusten. De thans fungerende nieuwe of oude Hoofd-Commissie ontbreekt regtens de magt, en verdragswijze de bevoegdheid, deze hooge taak te vervullen; zij mag haar bovendien niet worden aanvertrouwd.

En nu terugkomende tot den ruimen en uitgebreiden zin, waarin het Koninklijk radicaal, wegens de benoeming der ring-notabelen, tot concurrentie bij de verkiezing eens Opper-Rabijns, werd opgenomen, en tot de speculative wijze, waarop men niet geschroomd heeft daarbij te werk te gaan, laten wij kortheidshalve den tekst volgen der art. 7 en 8. van het Ministerieel besluit, 25 Augustus 1815, No. 31.

Tot meer verstand der zaak, geven wij bevorens in aanmerking, dat de bepaling in de gesanctioneerde reglementen voorkomende, volgens welke, « de keuze eens Opper-Rabijns « in diervoege geschiedt, als bij dispositie van den Secre- « taris van Staat voor de Binnenlandsche Zaken, in dato « 25 Aug. 1815, No. 31, is vastgesteld, in zeker calendestien « verband tot deze beschikking staat;" dat zij nimmer van de commissien van redactie is uitgegaan, althans niet, en onmogelijk van die commissie, welke in *Mei* 1815, het concept kerkreglement, bij Binnenlandsche Zaken heeft ingezonden, en dus als ondergeschoven moet aangemerkt worden. Parnassim moesten protest hebben ingeleverd, doch gebrek aan doorzigt en het vermoeden van goede trouw, hebben die maatregel ongeboren gelaten.

Art. 7. « De notabelen, die voor de sijnagogale ringen « zullen worden opgeroepen, moeten gekozen worden, uit « de aanzienlijksten en gegoedsten van den ring, *om het even* « *of zy al of niet woonachtig zyn, ter plaatse waar de* « *ring synagoge gevestigd is.*"

Art. 8. « Het *getal* notabelen voor het ressort, mitsga- « ders voor de hoofd-sijnagogen en derzelver ressorten, « die, onder het rabinaat van eene andere hoofd-sijnagoge, « vereenigd mogten zijn, zullen door den *Secretaris van* « *Staat*, voor de Binnenlandsche Zaken, naar de omstan- « digheid der gemeente (??) *bepaald* worden."

Lezer, wie gij ook moogt zijn, bevindt gij u op eene plaats, waar de geregtigheid zich in profil vertoont, waar het vlamvermogen eenmaal een' Wolfenbuttel trof, treedt daar een jongeling te voorschijn, nadert hij het heilige huisje, verkondigt de bengel de komst der wassende hoop — het is denkelijk een aspirant! Zie, hij neemt intrek; hij doorwandelt den langen, smallen gang der intrigue, kuiperij en venalismus; in de gehoorzaal werpt het creatuur zich aanbiddend voor zijnen Schepper neder; hij belooft Cesar wat des Cesars is, en zijne eeuwige bestemming lacht hem tegen.

De rabinale stoel is het wit; meerderheid van stemmen bij de kiesvergadering het middel.

Wanneer het den lezer onbekend is, dan brengen wij hem aan den verstande, dat in Nederland, iedere hoofdsijnagoge is zamengesteld uit de hoofd-sijnagoge zelve, en een aantal daaronder geschikte kleinere gemeenten, ringsijnagogen en bijkerken genaamd, welke gezamenlijk een sijnagogaal ressort uitmaken. De kleinere gemeenten genieten de geestelijke diensten van den sijnagogalen rabijn, en zijn derhalve verpligt, jaarlijks bij te dragen, tot deszelfs tractement, huishuur en andere kosten. In eene hoofdgemeente waar het tractement en de vrije woning des leeraars jaarlijks f 1300, en het pensioen der weduwe van wijlen den voormaligen leeraar f 300 kost, bedraagt, de met moeite te innen quota der zoogenaamde ringen en bijkerken, naauwelijks f 200 ieder jaar, dus een negende gedeelte der uitgaven door *acht* gemeenten gefourneerd. Nu betwisten wij haar, tegen de betaling der evengemelde beuzeling, het regt der concurrentie, tot de benoeming van een' geestelijke, die door de Hoofd-Commissie wordt onderhouden; gesteld nogthans dat, aan de ringen en bijkerken, geen stem bij de kiesvergadering kan worden ontzegd, dan behoorde evenwel het *getal* der ring-notabelen, of de vertegenwoordigers der ondergeschikte gemeenten, die gezamentlijk f 200, aan het getal der leden van den kerkeraad der hoofd-sijnagoge die f 1600 betaalt, geevenredigd te zijn; is die kerkeraad, b. v. uit zestien leden zamengesteld, dan voegen er immers, van God en regtswege, niet meer dan twee provinciale bij, die bij eene ressortale vergadering, zouden te verkiezen zijn, maar geene

waalt of zoowel meer als zijne Exc. in den Haag goed vindt of [illegible] hem, zijn onderdanige dienaar, voordragt! Wij behoeven slechts de vrienden in de zaal weder te vinden om tot de ontknooping te geraken.

De candidaat heeft het nu eenmaal zoo verre weten te brengen dat hij onlangs, met of zonder mededingers, aan eene bepaalde keuze, zal onderworpen worden. Is nu het grootste deel van het personeel des kerkeraads, ter plaatse waar de vacature voorhanden is, gesteemd, de heilige belangen der gemeente, aan blinde gunst en zondige voor ingenomenheid, op te offeren, dan juicht de vorst der duisternis, voor wien, in allen gevalle, de hoogste penning, het hoogste goed op aarde is, reeds bij voorraad; het is en blijft dan overigens eene bijna alledaagsche knoeien kuippartij, waaraan niets te doen is, en het stedelijke demonen rijk, heeft slechts eene geringe en vormlijke versterking van het platte land noodig. Zijn nu evenwel de leden van den Kerkeraad der hoofd-sijnagoge goden en halve goden, die, met hart en gevoel, de verkiezings-olimp bestijgen, geen ander prikkel kennen dan de inspraak van het geweten en wars zijn van bijoogmerken en slinksche bedoelingen, waardoor de edele, de goede zaak wordt verraden en verkocht; wel nu, dan hebben de dingen een minder gunstig aanzien; dan kan de maker met het maaksel hand aan hand, het geheele ressort doorwandelen; zij kunnen hunne vrienden, magen en beginstigers opsporen, in zoo verre zij niet reeds opgespoord zijn; zij kunnen overreden, des noods omkoopen; het is immers onverschillig waar zij wonen, of zij al of niet kerkelijke of administrative functien waarnemen, of zij de gegoedste en notabelste zijn, mijn God, wie weet er van, wie houdt er boek, wie bezit er nominative lijsten van! Die vrienden kunnen nu, in evenredig aantal, met de leden des kerkeraads, door moeder Hoofd-Commissie, aan zijne Exc. opgegeven en door Hoogstdenzelve, op voordragt van den Secretaris en adviseur, benoemd en aangesteld worden.

Alle deze Heeren Provincialen stuiven, de een na den ander, de consistorie kamer binnen; zij verwelkomen, laten zich verwelkomen; men drukt de handen, soms corresponderen ook wel de voeten; men rookt, stemt, drinkt, raakt in heilige geestvervoering, wenscht geluk, en ten slotte, hebben Heeren Plattelands Notabelen, die niets betalen, de goedgezinde leden van den kerkeraad overstemd, en de arme Hoofd-Sijn. kan, door dit spel des satans, soms vijftig jaar en langer, met een leeraar opgescheept zijn, die zij bezoldigt, zonder dat dezelve aan het oogmerk zijner heilige roeping voldoet, of aan de gemeente genegenheid of vertrouwen inboezemt. Men leze en overwege, den geest, den letter en de strekking der bovengemelde artikelen, en men zal het volkomen met mij eens zijn.

„ Tot hoelang zullen zoodanige streken en hare onzalige gevolgen blijven bestaan en invloed oefenen? Geloofsgenooten, werpt eindelijk die ijskoude onverschilligheid af, voor uwe godsdienst en voor uwe kerkelijke aangelegenheden! Weest niet langer den speelbal van listen en lagen die uwe eer en uwe maatschappelijke waarde aanranden. De panische vrees voor Hoofd-Commissie en Minister, die u, tot dusverre mogt bezield hebben, is als rook verdwenen; het gouden beeld op kleijen beenen is ingestort! Wascht uw eigen linnen, en stoor u noch aan sijsthematische babbelaars, noch aan wijsgeerige plannen- en projectenmakers, en het, allerminst aan hen, die als administrative sterren reeds aan den Hemel schitteren, en aan anderen die daar schitteren willen, en die van den toeleg, om door het verduisteren van anderen tot hooger glans te geraken, niet geheel en al zijn vrij te pleiten. Geen andere gezindte heeft eene Hoofd-Commissie; de Israëliten in Nederland ontvingen dit geschenk van Koning Willem I tot bestwil; de Hoofd-Commissie heeft nimmer, en voornamelijk na den dood der Cappadoces, de Jonghs en Salvadors, aan hare hooge roeping beantwoord; dat de gemeenten zich dan aansluiten aan de voorstanding der Portugesche hoofdsijnagoge te Amsterdam, en eenparig verklaren, niet meer met die Hoofd-Commissie in aanraking te willen komen; dat zij de Herzvelds en consorten laten voor hetgeen zij zijn en, met toestemming der landsregering, kerk- en schoolaangelegenheid, aan de leiding toevertrouwen van een ligchaam, uit den boezem der Gemeenten gekozen; aan geene commissarissen des Konings, voegt bij uitsluiting het zoogenoemde hoofd-bestuur eener kerkelijke gezindte, en de God van Israël zal hunnen arbeid met den hoogsten zegen bekroonen. J. d. G.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— Te Neurenberg is de werktuigkundige Limburger bezig met de zamenstelling van een lucht-stoomschip, waarmede hij beweert het problem te hebben uitgevonden, om een luchtvoertuig naar willekeur te besturen. Alle gevaar voor brand, explosie en gebrek aan gas moet ter zijde gesteld en de constructie van het luchtvaartuig zoodanig ingerigt zijn, dat het, wanneer het in zee viel, zich met de snelheid van een stoomvaartuig zoude voort bewegen.

FRANKRIJK!

PARIJS, den 17. Julij. Het rijtuig, met hetwelk het ongeluk den Hertog *van Orleans* overgekomen is, was zoo ligt, dat de chef der pikeurs steeds beefde, als hij het bevel ontving, om hetzelve te doen inspannen, en er nimmer anders voor deed zetten dan de oudste paarden van den stal. Degene, die er dien dag voor liepen, waren reeds tienjarige. De jockey, die als postillon reed, was een der beste pikeurs van Parijs. De arme man is sedert het oogenblik geheel verbijsterd. Zijne beenen hebben eene zenuwachtige beving bekomen, die het te vreezen is, dat ongenezbaar zal zijn. Men hoort hem gestadig roepen: *Ik heb den Prins niet vermoord.*

— Het droevig uiteinde, van den laatsten Dauphijn, sedert bekend onder den naam van *Lodewijk XVII*, na het niet minder droevig sterflot van den Koning zijnen vader; het stille uiteinde van den Hertog van *Reichstadt*, na den voorafgegeven [illegible] van den Keizer zijnen vader, en het uitlandig zwerven van den Hertog *van Bordeaux*, na den afstand *van Karel X* en van den Hertog *van Angoulême*, na den gruwelijken moord van zijnen vader, den Hertog *van Berri*, zijn zoo vele oorzaken, dat het vraagstuk van het Regentschap, thans voor het eerst na de Staats-regeling van 1791, ten gevolge van het afsterven van den Hertog *van Orleans*, behandeld zal worden.

— De kist, welke het lijk van den hertog *van Orleans* bevat, zal tot den 30. Julij in de kapel van Neuilly blijven ten toon gesteld. Den 1. en 2. Aug. zal de kist in de kerk *Notre-Dame* te berigtigen zijn, in welke kerk den 3. de begravenisplegtigheid zal plaats hebben. In den nacht van den 3. op 4. Aug. zal het lijk naar Dreux gevoerd worden, alwaar het den 4. zal worden bijgezet.

NEDERLANDEN.

MAASTRICHT, den 15. Julij. Men meldt ons, dat er voorvallen van zeer ernstigen aard hebben plaats gevonden in het dorp Stein, twee uren beneden Maastricht aan de Maas gelegen. De inwoners zouden zich in openbaren opstand tegen de regering gesteld hebben, en de militaire magt zijn ingeroepen. Werkelijk zijn heden morgen honderd man van het regiment lanciers, in deze stad in garnizoen, naar het dorp vertrokken, onder bevel van eenen kapitein en twee luitenants, ten einde de plaats te bezetten. Zulk een buitengewone maatregel heeft ons genoopt andere berigten in te winnen, en zie hier wat wij omtrent dit ernstig voorval vernemen.

Sedert lang waren de gemeenten Stein en Elsloo in geschil, ten gevolge van ontstane moeijelijkheden over verdeeling tusschen de beide gemeenten van de Graetheide. In 1819 moet die verdeeling tot stand zijn gekomen, en het schijnt dat de gemeente Stein tot koste van Elsloo daarbij bevoordeeld is. Ten gevolge van reclames dezer laatste gemeente werd eene nieuwe verdeeling ontworpen, waartegen Stein zich echter verzette.

Onder het Belgische bestuur werden nogmaals vruchtelooze pogingen aangewend, om deze gemeenten tot eene schikking te brengen; de bewoners van Stein bleven zich echter verzetten, op grond van een langdurig bezit. In 1839 leed ons bestuur nogmaals schipbreuk op de weigering der inwoners van Stein. Eindelijk zijn de grenzen der beide tusschen beide gemeenten onlangs door een koninklijk besluit geregeld, maar de bewoners van Stein hebben zich op nieuw tegen de ten uitvoerlegging van dit besluit verzet. De werklieden, belast met het afbakenen der scheiding, door middel van palen, moeten mishandeld zijn, en de palen uit den grond gerukt. Verleden zondag moet een deurwaarder, belast met de afkondiging van het koninklijk besluit en van eene publicatie van den gouverneur, mede in Stein zeer mishandeld en de publicatie des gouverneurs verscheurd zijn. Hevige tooneelen zouden tusschen de bewoners van Stein en Elsloo hebben plaats gehad.

Deze voorvallen hebben de militaire bezetting, welke heden heeft plaats gevonden, veroorzaakt.

Wij zullen nadere inlichtingen omtrent deze zaak trachten in te winnen. (*J. d. L.*)

'sGRAVENHAGE, den 18. Julij. De Regering heeft onlangs aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal verschillende vragen onderworpen, betrekkelijk de aanhangige ontwerpen van wet op het stem- en kiesregt. Zie hier deze vragen en daarop gegeven antwoorden:

1°. Zullen de kiezers ter benoeming van staatsleden ten platte lande al of niet wegvallen? Meer dan twee derden der leden hebben deze vraag toestemmend beantwoord.

2°. Zal er een vaste, dan wel een veranderlijke census zijn? Eenstemmig heeft men zich voor het eerste stelsel verklaard.

3°. Zoo er een vaste census zij, wat zal dan tot grondslag der regeling van denzelven strekken? Op deze vraag is, voor zoo veel de steden betreft, door meer dan twee derden der leden geantwoord: *De beschreven middelen met het patentregt.*

4°. Wat het platte land aangaat, heeft zich insgelijks een aantal leden voor de beschrevene middelen met het patentregt verklaard; eenige weinige leden daarentegen hadden de verhouding van de bevolking en de belastingen verlangd tot grondslag van den census te zien aangenomen.

5°. Zal de bij artikel 133 der grondwet bedoelde verdeeling van iedere provincie in districten tot de verkiezing door den landelijken stand ter provinciale vergadering al of niet bij de wet worden vastgesteld? Ook voor de toestemmende beantwoording dezer vraag heeft zich de groote meerderheid der kamer verklaard.

6°. Zal het getal der leden van de provinciale en van de gedeputeerde staten nu door de wet worden geregeld? Bijna al de leden der Kamer hebben deze vraag toestemmend beantwoord.

7°. Zal de thans in eenige stedelijke reglementen voorkomende bepaling, omtrent het kiezen van raadsleden uit de buitenterritoriën van sommige steden, in de wet worden opgenomen? Meer dan de helft der leden heeft op deze vraag een ontkennend antwoord gegeven.

8°. Zal in de wet worden opgenomen het thans bij de reglementen bestaande beginsel, dat sommige gemeenten van het platte land den naam van steden dragen en zal men, in de wet insgelijks het thans in de reglementen bestaande voorschrift opnemen, dat in sommige gemeenten van het platte land, de raadsleden geheel of ten deele door kiezers zullen worden benoemd? Meer dan de helft der leden heeft zich zoowel tegen het eerste als tegen het tweede punt verklaard.

9°. Hoe zal de benoeming der gemeente-raadsleden ten platte lande geschieden? *a.* door gedep. staten, na het plaatsl. bestuur te hebben gehoord, zoo als thans plaats heeft? *b.* door gedep. staten, op voordragt van kandidaten door stemgeregtigden? *c.* door stemgeregtigden, of wel *d.* door kiezers, nadat deze door stemgeregtigden zijn benoemd? Voor de toestemmende beantwoording van al deze vragen hebben zich slechts ten hoogste een vijfde der leden verklaard.

10°. Welk beginsel zal worden aangenomen ten aanzien der heerlijke regten? Voor het behoud van de bestaande orde van zaken hebben slechts zeer weinige leden gestemd. De helft der Kamer heeft de staatkundige regten der Heeren als zoodanig verworpen. Sommigen wilden omtrent niets in de wet vermeld zien. Een vierde der Kamer verlangt schadeloosstelling ten behoeve der heeren voor het gemis.

— Tusschen 's Hage en Rotterdam, rijden dagelijks 40 diligences, die meest alle bezet zijn, en nog door wagens, gevolgd worden. Indien men nu nog nagaat particuliere rijtuigen, extra-posten en reizigers met schuiten, dan zullen bijna dagelijks 800 à 1000 personen tusschen de beide plaatsen passeren. Met den spoorweg zal dit nog vermeerderen. In het belang van deze onderneming is het dus te wenschen, dat de spoorweg tusschen de Residentie en Rotterdam spoedig tot stand kome.

— Bij koninklijk besluit van den 16 dezer is tot gouverneur-generaal der Nederlandsche Westindische Bezittingen benoemd de heer *B. J. Elias*, secretaris-generaal van het ministerie van kolonien.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 21. Julij. Sedert den 19. dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

The Mary, P. Gress, Liverpool, klipzout; Hermann Wedel, Z. F. Roth, Nerva, houtwaren; Crouker Castle, W. Bel, Rio Janeiro, suiker; de vrouw Neeltje, K. Barrel, Nerva, houtwaren; die Taube, J. vor Ehren, Nantes, tarwe.

Voor Vlissingen bestemd.

Z. M. Stoomschip Cerberus, kommand. de luit. ter zee Smit van den Broeke, van Hellevoetsluis.

Voor Gend bestemd:

Charlotte, R. Muys, Liverpool, klipzout; Concordia, R. Lorijn, suiker, Hamburg; Loo Christy, J. Cornelissen, ballast, New-Castle.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Monument, J. Chase, New-Castle, Leonidas, J. E. Westroom, Oostzee, Dora, J. P. Krohn, Oostzee, l'Union, R. L. Freerikt, Oostzee, Friedrichs Carl, L. E. Fisher, Oostzee, Albert, J. G. Lund, Mallaga, Nephtunis, G. Rinhenburg, Riga, alle ballast; La Prosper, G. L. Febvre, stukgoed, Havre de Grace; Marie Louise, J. van der Steen, passagiers, New-York; Joven Victoria, C. D. Arreindioga, stukgoed, Havanna; Griphia, M. C. Koop, Dantzich, deelen; Henriette Harmina, P. H. Fretwurst, Riga, lijnzaad; Angelina, M. H. Meinders, Riga, houtwaren; de Maria, J. D. Heidtmann, Riga, lijnzaad; Belvedere, T. Voss, Riga, lijnzaad; Juliana, A. Cortona, Cowes, suiker; l'Auguste, F. Persilahe, Malvine, P. Croxla, beide Duinkerken, ballast; Antonius, G. Roskamp, Riga lijnzaad.

Van Vlissingen gezeild:

The Prestor, W. Rochester, ballast, Sunderland.

Van Gend gezeild:

La Fidelite, J. J. van Kerbhoven, Amsterdam, suiker en [illegible]

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEKEN.